

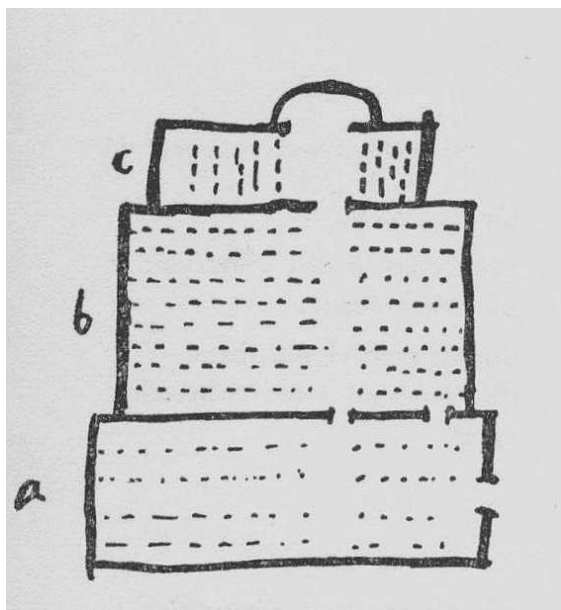
Resa genom Smedby 1741 Carl von Linné (1707-1778)

Resan från Kastlösa låg över alvarden till Smedby.

Ätteplatser hade vi så i går som hela denna dagen intill Ottenby helt fullt på landborgen, de mesta med stenar i ring kringlagda, men under tiden funnes de ock med stenar i trekant omgivna. Allestädes stodo upprättade stenar, större eller mindre, men varken på själva alvarden eller på strandsidan såg man minsta tecken till grifter. De gamle hava alltså utvalt till lägerställe den vackrase prospect (utsikt).

Alvarden var som tillförne slät, steril, här och där med sina tuvor, liksom av svinen rotad. Här och där stod vatten likt helt små sjöar men ej över en fots djup, vilka om sommaren torkade ut.

Smedby kyrka hade vi $\frac{1}{2}$ mil bortom Kastlösa. I henne var byggnaden så sällsam, att jag aldrig sett maken, besående av förstuga, sal, förmak, kor, alla så avskilde att allenast en låg port communicerade dem emellan.

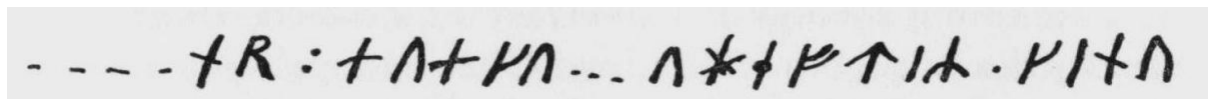

- a) Förstugan var bredast, dess valv gick i norr och söder och dörren var på södra sidan.
- b) Salen eller själva kyrkan var smalare men längre. Hon hade 2 dörrar, som communicerade med förstugan, av vilka den ena var mitt på, den andra närmare intill förstugudörren, ingendera högre än en stor karl.
- c) Förmaket var ännu smalare än kyrkan och även så avskild med en trång ingång. Murarna i kyrkan voro väl en famn tjocka. Ett par fönster voro på kyrkan, vardera ett kvarter breda och 3 kvarter höga; var alltså ganska mörk och kunde snart bringa åhörarna till sömn. Få här i kyrkan hade tillfälle att se prästen då han mässade, åter andra miste den förmånen då han predikade, såsom de vilka sutto uti förstugan; ty själva förstugan gjorde en del av kyrkan. Av allt detta kunde man döma, att kyrkan var mycket antique.

Utanför kyrkodörren låg på en grav en rundsten, i vilken följande ord lästes, ty ena sidan var borta:

Här fick man höra, att en runsten låg på Arvlösa gård, ety reste man en halv fjärdings väg tillbaka att honom bese, som ännu eländigare och av tiden mer fördärvad än den förra. I honom sågs allenast:

Resan låg från Smedby till Möckleby mest genom ängar. *Adonis radice perenni* och *Cichorium* växte uti desse ängar förnämligast vid Klinta. Denna *Cichorium* lyste nu med sina sköna, blå blommor tillräckelig för alla svenska apotek, tjänligare till medicin än till mat och endast tillförne i Skåne sedd. Rågåkrarna stod gula av åkersenap, och kornåkrarna orenades av *Serratula Carduus in avena dicta*.